

kommunen, vil bestemmelserne i et væsentligt omfang være både regionplan- og kommuneplanrelevante, mens det på andre emneområder vil være muligt klart at udskille de regionplanrelevante dele. Miljøministeren tager i forbindelse med sin behandling af kommuneplanen stilling til, hvilke dele der har regional betydning.

Amtsrådenes regionplaner får retsvirkning ved miljøministerens godkendelse. Ved det foreslåede nye stk. 4 får miljøministeren tilsvarende mulighed for helt eller delvis at tillægge de regionplanrelevante dele af kommuneplanerne for Københavns og Frederiksberg Kommuner retsvirkning.

Til nr. 7

Efter lands- og regionplanlovens § 17 skal regionplanmyndigheden hvert 4. år revidere regionplanen. I praksis betyder det, at forslagene offentliggøres et år før hver valgperiodes udløb.

Efter § 14 i kommuneplanloven skal kommunalbestyrelsen inden for den første halvdel af hver valgperiode gennemgå kommuneplanen bl.a. med henblik på at bringe den i overensstemmelse med den senest reviderede regionplan.

For Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvor kommuneplanen tillige er regionplan, vil det hverken være nødvendigt eller hensigtsmæssigt at tage kommuneplanen op til behandling to gange inden for hver valgperiode. Den foreslåede bestemmelse giver derfor miljøministeren adgang til at ændre tidspunktet for gennemgangen af kommuneplanerne i de to kommuner, således at gennemgangen f.eks. kan finde sted samtidig med revisionen af de øvrige regionplaner i hovedstadsområdet.

Til nr. 10

Ved forslaget overføres til Københavns, Frederiksberg og Roskilde Amtsråd hvert for deres område Hovedstadsrådets hidtidige pligt til at påse, at et forslag til lokalplan er i overensstemmelse med regionplanlægningen, en kommuneplan og midlertidige rammer godkendt efter § 15, stk. 2, og til at gøre indsigelse mod et lokalplanforslag.

Samtidig overføres de samme pligter til miljøministeren for så vidt angår Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Til § 17

Til nr. 1 og 2

Forslagene er konsekvensændringer.

Til § 18

Til nr. 1-9 og 11

Forslagene er konsekvensændringer.

Til nr. 10

Efter forslaget er statens andel af kommunens udgifter til erstatning og sagsomkostninger uændret.

Til §§ 19-23

En lang række af de opgaver, som Hovedstadsrådet oprindeligt har udført på miljøbeskyttelsesområdet, er allerede overført til de tre amtsråd som led i frikommuneforsøgsordningen.

Til § 19

I det følgende knyttes alene bemærkninger til numrene 5, 6, 7, 10 og 15. De øvrige ændringer er konsekvensændringer.

Til nr. 5-7

Miljøbeskyttelseslovens § 39 fordeler kompetencen til at træffe afgørelser efter lovens kapitel 5. Ifølge denne bestemmelse har Hovedstadsrådet hidtil haft denne kompetence i hovedstadsområdet i forhold til de virksomheder, der er optaget på bilaget til miljøbeskyttelsesloven, og hvor amtsrådet er godkendelsesmyndighed (de a-mærkede virksomheder), og i forhold til kommunale virksomheder. I resten af landet er kompetencen i forhold til disse virksomheder tillagt amtsrådet. Nedlæggelsen af Hovedstadsrådet medfører, at denne kompetence i hovedstadsområdet overgår til amtsrådet. Da tilsynskompetencen, jf. miljøbeskyttelsesloven § 48, stk. 2 og § 50, følger godkendelseskompetencen, overgår denne tillige til amtsrådet. I forhold til hovedstadsrådets amtskommuner bliver der tale om en ligestilling med landets øvrige amtskommuner. Det samme gælder Københavns og Frederiksberg Kommuner, for så vidt angår de a-mærkede virksomheder.

Da Københavns og Frederiksberg Kommuner ikke hører under nogen amtskommune, får nedlæggelsen af Hovedstadsrådet den konsekvens, at kommunalbestyrelserne i de to kommuner får opgaver og beføjelser i forhold til egne virksomheder (kraftværker, rensningsanlæg, forbrændingsanlæg, garageanlæg m.v.). En sådan ordning betyder et brud med miljøbeskyttelseslovens generelle princip om, at en kommunalbestyrelse/et amtsråd ikke kan udøve beføjelser over for egne virksomheder. Dette princip hviler på habilitetsmæssige synspunkter. På den anden side fastholdes princippet om kommunestyre på miljøområdet.